

CANADA.

THE SWEDISH WEEKLY.

ARG. VI.—N:R 3.

WINNIPEG, MAN., den 20 JANUARI 1898.

LÖP. N:R 202

Anmalan.

Det är här förlita sedan CANADA öfvertogs af den nuvarande utgifvar. Våra läsare äro själva bäst i stånd att dömma, hur vi lyckats att i någon mån fylla den plats CANADA såsom varande den enda svenska tidningen i landet bör intaga gent emot landsmännen och dess intressen. Det är sant, att tidningen ännu är liten, samt att den ej måhända fyller behöfvad så väl som de större amerikanska samtidorna, då det gäller att tapetsera eller göra upp eld, men våra läsare torde vänligast komma ihåg, att alla äro barn i början, samt att läsefreden bör betydligt utvidgas innan större kostnader kunna påräknas.

Vi skulle ej hafva en svensk canadisk tidning af nöden, i den händelse våra invandrande landsmän kunde utan vidare hålla nengaliska lokaltidningar. Som detta emellertid ej är faller det dessutom är ytterst nödvändigt att nybyggaren skulle veta något om det, som sker i det nya land, hvarest han ännu bygga och bo, är en tidning, som samskrifter sig med lokalangelägenheter, nödvändig. Den kan emellertid ej förstoras utan motsvarande intresse från landsmännens sida. Under sådana omständigheter borde vår ställning vis-a-vis landsmännen i Canada vara förstörd och deras plikt att understötja oss i vår sträfvan själfklar.

"Canadas" Klubbpriser.

För att tillmötesgå våra prenumeranter och uppmuntra prenumerationen, hafva vi träffat aftal med endast en tidning, hvilka i samband med "Canada" kunna erhållas till nämnda betydligt reducerade belopp, då prenumerationen afgiften i följande insändes:

"Canada" o. "Weekly Witness" \$1.25
"Skördemannen" 1.25
"Farming"..... 1.40
"Nor'west Farmer" 1.50

"Farming", illustrerad veckotidning på engelska språket, utgives i Toronto hvarje vecka. Marknadsberättelserna äro oumbärliga för hvarje farmare.

"Nor'west Farmer", illustrerad månadstidning, innehåller en massa lärrika uppsatser om landbruket och djurafvel, olika grässlåg, förädling af raser m. m.

Oftanstående tidningar komma att sända pronumer till våra prenumeranter.

"Witness" och "Skördemannen" äro välkända.

Jacques mor.

(Forts. fr. f. n. ret.)

Det var en het eftermiddag i slutet af Augusti.

Utåföret hotellets 'Univers' i staden Dijon stod den gammalmodiga omnibussen, som tre gånger i veckan brukades gå mellan denna stad och köpstaden Nuvry. Den enda person, som anmält sig som passagerare, en engelsk läkare vid namn Martin, stod just i begrepp att stiga upp i vagnen, när en gammal kvinna, som gick så böjd, att det nästan såg ut, som om hon gått på både händer och fötter, kom fram till den.

"Ni kör ju till Nuvry, icke sant?" frågade hon kusken.

"Ja visst", var dennes svar.

"Ack, monsieur, vill ni ej bevisa mig den godheten, att låta mig följa med?" yttrade hon nu i bedjande ton. "Jag är enkan Duclos från Trochu och är på väg till min son Jacques, som blifvit svårt sårad i den sista drabningen. Jag har gått fyra dagar på vägen här emellan och Trochu. Jag hade inte så mycket penningar, att jag kunde taga skjut. Men nu kan jag ej gå

länge, ty jag har fått en sådan förfärlig värk i mitt ena ben och min fot."

"Stig upp här, min goda gumma", sade Mr Martin, innan kusken hann svara. "Jag betalar resan för er."

Hon öfverhörde honom med tacksägelse och intog, då hon väl kommit upp i omnibussen, med en lättad suck den plats, han använt henne. Han betraktade med verklig intresse hennes gamla, uppbettade ansigte. Hur stark måtte ej tänkte han, hennes kärlek till sonen vara, då hon, så gammal och så bräcklig, som hon var, kunnat stå ut med att vandra fyra hela dagar i ett sådant solbad. Han gjorde henne åtskilliga frågor om honom och fick på så vis veta, att han var hennes yngste och ende son, och att hennes fyra andra söner stupat i striderna vid Magenta och i Agincourt.

"Nu måste ni försöka sova tills vi komma fram till sjukhuset", sade han derpå vänligt. Och hon låt sig säga sig detta två gånger. De trötta ögonen slöt sig nästan genast.

Hopp och fruktan lyste ut dem, när han omsider väckte henne med de orden, att de voro framme. Det var ju fyra dagar sedan hon erhölet lit underrettelser om att Jacques blifvit svårt sårad, och hon kunde ju ej veta, hur hon nu skulle finna honom.

"Hur skall ni få rätt på er son?" frågade Mr Martin, då han hjälpte henne att stiga ur vagnen.

"Hans nummer är sju, och jag har blott att fråga efter fader Saxe, sjukhuspredikanten, för att jag skall få komma in till honom", var hennes svar. I detta ögonblick trädde doktor Laborde, sjukhusets läkare, ut ur detta.

"Välkommen, käre vän", ropade han i det han hjärtligt omfamnade Mr Martin. "Har du verkligen kommit hit för att hjälpa oss?"

"Ja visst. Men innan jag följer med dig, är du kanske så god och säger den här gamla kvinnan; hvar hon skall finna fader Saxe. Denne lär ha hennes sårade son i sin vård", svarade Mr Martin.

"Er son är i goda händer, madam. Fader Saxe är en lika bra läkare som prest", sade doktor Laborde vänligt till Eugenie. "Men ni kan ej för ögonblicket få träffa honom. Han har nyss gått till kyrkogården för att begrava en stackars soldat, som dog i natt."

"Ar det långt till kyrkogården?" frågade hon.

"Nej, den ligger derborta", svarade han, i det han med handen visade hvar den låg.

"Då vill jag gå dit bort och bedja för den stackars soldatens själ", sade hon. "Han har måhända ingen anförvandt här som kan göra detta."

Och fastän hon knappt kunde stå på sina ben, släpade hon sig dock till kyrkogården. Hon deltog med brinnande andakt i de böner, fader Saxe läste över den i grafven nedsänkta dode.

"Ar det en släkting till er, som vi nu myllat ned?" frågade en af bårnarna vänligt, sedan allt var slut.

"Nej, men jag ville ändå bedja för honom", var hennes svar. Hur föga anade hon, att det var hennes egen ålskade sons begrafningsakt, hon nyss öfvervarit. Dock — hon skulle snart få veta detta. Då hon — hon hade långsamt följt i fader Saxes spår — vid sin återkomst till sjukhuset frågade efter denne, blef hon genast införd till honom.

"Nummer sju?" uppreade han i sorgsen ton, då hon framfört sitt ärendes. "Ack, min stackars vän, det var ju honom, jag nyss invigde till den sista hvilan."

Hon gömde sitt ansigte i sina händer och grät länge och häftigt.

"Han var så tålrig, så god, er Jacques", fortfor fader Saxe. Hans sista önskan var den, att ni skulle få veta, hvar han låg begraven, och Gud ledde er i sin barmhertighet själf dit. Må det vara er en tröst, att ni fått bedja vid hans graf."

Härmed räckte han henne knucifitet, och hon kysste det vördnadsfullt.

Då omnibussen följande morgon afgick från Dijon, utgjorde hon dess enda passagerare. Mr Martin, som åtagit sig att bekosta hela hennes hemresa, var närvarande vid hennes afsärd.

"Ni har burit er sorg som en bjältinna", sade han till henne, i det han skakade hand med henne.

"Ack, monsieur", svarade hon med tårfyllda ögon, "min sorg kunde ha varit ännu värre. Min Jacques var alltid så stark och kraftfull och ville aldrig, att man skulle göra något för honom. Fader Saxe sade mig, att om han fått lefvat hade han måst bli en krympling, och det skulle varit en förfärlig profning för honom. Den gode Guden försonade honom derifrån. Jag måste nu följa hem och trösta den stackars flicka, som ålskade honom. Må Gud löna er, monsieur, för hvad ni gjort för mig. Jag skall aldrig glömma, att jag har er att tacka, för att jag fick vara med när min Jacques begrafdes."

CANADA.

Ottawa. Regeringen har ombetts att pålägga bindgarn högre tull under förövändning, att de nu varande fabrikerna måste stänga i händelse priset blir lika lågt eller lägre. Någon högre tull kan ej gärna komma i fråga, då regeringen förbundet sig, att, om en tid, sänka och helt och hållet borttaga tullen å denna för farmarens så nödvändiga vara.

Sägverksägarna måste hafva sina ugnar för förbränning af sågspån färdiga till den 1 maj, emär regeringen ej ämnar tillåta, att floden förorenas med sågspån.

En delegation af framstående affärsmän från Toronto och Montreal uppvaktade nyligen regeringen och begärde en regeringsproposition om en bättre konkurslag.

10 proc. af inkomsten från claimer och gruvor skola tillfalla regeringen, har den bestämt.

Montreal. Middag gaf till ära för den afgående stadsmayoren, Wilson Smith, hvarvid Sir Wilfrid Laurier höll ett glänsande tal.

Upproriskenheten bland fångarne i St. Vincent de Paul fängelset har nu lagt sig, sedan man låtit skrikhalsarna undergå en veckas vatten- och bröddiet.

Amerikanska uppfinningsrikhet. Ett bolag i Boston hade inköpt en mineralvattenkälla i Canada, från hvilken de importerade sitt förråd af mineralvatten. Så kom Dingley-tariffen och belade dylikt vatten med hög tull för att uppmuntra konsumtionen af det inhemska vattnet. Men "vattumännen" funno på råd. Is är tullfritt, och i denna form ses nu det canadiska vattnet passera tullfritt genom Onkel Sams tullportar.

Toronto. Lokalparlamentet har beslutat att gifva ett understöd af \$260,000 till James Bay järnvägen och \$120,000 till Ontario och Ranly River banan.

Staden Kingston har beslutit gifva en bonus på \$62,000 åt en ny ångkvarn, som kommer att sysselsätta 300 man.

Under en eldsvåda i Hamilton hoppade en förskräckt kines ut genom ett fönster i första våningen med sin pinnigelläda undar armen och hamnade lyckligt på en polis-konstapels breda ryg.

Ontariolagsgifva upplästes den 17 januari af guvernör Mowat. 78 lagpropositioner hade passerats under den innevarande sessionen.

Som val af provinslagsgifva är nära förestående, förlora intendera af parterna någon tid med att rusta sig för den kommande kampanjen. Den för provinsen lyckliga styrelse, som rådt under den liberala

regimen, borgar, synes det som, för en ny seger för det liberala partiet.

I legislaturen har bl. a. antagits följande lag: Ingen person skall tillåtas arbeta på järnvägsbyggnad i provinser, om han kommer från ett land, vars regering har antagit en "labor alien law".

Rat Portage. Trojanguafvån i Camp Bay distriktet är såldt till ett engelskt bolag för \$10,000.

En treårig flicka, dotter till sektionen i Upsala, brann till döds. Den lilla lammades ensamt och det antages, att kläderna fattade eld från spöisen.

Reginagrufvån loftar att bli allt bättre och bättre. Black Sturge-grufvån har sålts.

Manitoba.

A. Smith från Steinback fick plikt \$100 för olaglig brännvinsförsäljning.

En elevator innehållande 7,000 bu. hvete bevarar upp i Cypress River i fjorra veckan.

Under den skyddstid för räddjur som utlöper denna vinter, har antalet ökats ganska betydligt. Följden har blivit att flere tjuskyttar ej kunnat afhålla sig från att skjuta i förbjuden tid. Flere vån as blifva anklagade.

D. B. Dunard, anklagad för att hafva nyttjat andras ved, fann för godt ut ej infinna sig till rätten, ehuru kallad. Han arresterades därpå och dömdes att betala \$84 för den ved, som annars ej skulle hafva kostat mer än \$24.

Winnipeg. Kyrkostämmor höllos i tisdags af lutherska och missions församlingarna. I nästa nummer skola vi utförligt redogöra för förhandlingarna. I lutherska församlingens förrättades prestval, hvarvid pastor Wenner från Litchfield enhälligt valdes.

Ett stort antal indianhöfningar anlände i förgår till staden för att konferera med myndigheterna om indianreservatens sammanslagning.

Anbud för gatubelysning har inkommit från flera firmor. Dessa anbud äro betydligt billigare än nuvarande priser.

N. W. Territorierna.

I Dawson ämnar Föreuta Staternas upprätta ett konsulat. Lönen blir \$3,000 om året.

Minister Buleya och licensinspektör Dodd skola afgå till Yukon för att bestämma om utskänkningsrättigheterna därstädes.

Den från Swift Current afflyttade C. P. R. agenten presenterades med en dyrbar bordservis af silver från de olika boskapsuppfödarna i distriktet.

Benådad. En man vid namn Gordon, som för sju år sedan i Wapella dömdes till femton års fängelse för mordbrand, har i dagarna benådats af guvernören.

Samma muslor. En Mr Daverko har tillskrifvit C. P. trafikdepartementet, att han vore villig att köpa alla de mussliska, som kunde fiskas i de olika vattendragen i Territorierna. Somliga muslor äro pärlbärande, och de inbringa ganska goda priser. De bästa musslorna finnas i snabbt rinnande vattendrag. Mr D. påstår, att lika mycket i ämning af böra kunna förtjnas därmed som samlandet af buffelbenen för ett par år sedan. Skalen sändas till Holland för knappillverkning.

Domaren Tipton, som inflyttade till Edmonton från Nebraska i fjor har skrivit ett långt intressant bref till sin vänner i Nebraska, berömande Alberta i de vackraste ordalag. Han säger följande om sin famijl: "Jag har alltid sökt finna en läglighet för mina söner, hvarigenom de skulle slippa att sträfva och arbeta för något stort bolag. Jag har dem med mig här i detta vackra land med dess goda framtidsutsikter. Jag hoppas kunna förskaffa

dem ett hem, hvarest de kunna växa upp och blifva nyttiga människor och medborgare. Jag önskar se dem på en farm hvar innan jag dör, skuldfrria, så att de må hafva en plats, som de må kunna kalla sitt hem, och å tillräckligt för sitt lifsuppehälle utan att vara någons slaf. Land kan köpas för \$3 pr acre och på lång tid och låg ränta, hvarjämte det finnes godt fritt land att få. Men detta förhållande kan ej vara länge, och landet kommer snart att stiga i värde. Jorden är fruktbar, klimatet godt, vattentillgången riklig; därjämte finnes öfverflöd på bränsle. Det finnes rum för en hvar, som har villja och arbetslust.

British Columbia.

18 grufvor i Slovan distriktet betala i n. ganska vackra dividender.

En Chicagogen har varit i Vancouver för att arrangera om mat och husrum för 2,700 "klondajkare".

En Chicagogen har varit i Vancouver för att arrangera om mat och husrum för 2,700 "klondajkare".

En Chicagogen har varit i Vancouver för att arrangera om mat och husrum för 2,700 "klondajkare".

Vid mayorsalet i Vancouver segrade J. F. Gardén med stor pluralitet. Han gynnades s. k. "tingeltangel" eller rättare sagdt "hundfröjderna".

Stadspänen af Crambrooke, en ny stad i östra Kootenay längs Crow Nest banan, har fullbordats och försäljningen af lotter kommer att ge näst taga sin början.

Cross Nest banans arbetare få nu \$1.75 om dagen enligt förman Kings utsago. Denna är på väg österut för att anskaffa arbetsfolk af en bättre klass än de, som lämnat arbetet. Villkoren komma också att föreskrivas, så att folket vet hvad de hafva att vänta.

Tack för skjuten. Fyra fransmän från Quebec dödade en boskapsuppfödare vid namn Smythe i närheten af Crows Nest Lake. De fyra begärde att få åka med honom, hvilket beviljades. Då de kommo till en brant backe, bad Smythe dem stiga af, hvilket de ej ville. Ordvexling uppstod, som urartade till handgemäng, hvarvid de fyra fransmännen så missbehandlade Smythe, att han dog några timmar därefter. Fransmännen sitta nu härskade i polisbaracken i Fort Steele.

Utländt.

Det puttrar och jäser fortfarande i den asiatiska östern. England har, för att skydda sin öfvervikt i Kina, äfven beslutit att hjälpa Kina med afbetalandet af dess skuld till Japan, men på villkor, som framkallat protester från Ryssland och Tyskland. Det sistnämnda landet har fått rättighet att besitta det intagna dylikområdet på 99 års tid, och Ryssland säges bereda sig på att göra stora landgrabbningar i norra Kina. I Japan arbetas dag o. natt på varfven och krutfabrikerna, hvilket på samma gång som krigspartiet kommit till makten, visar att Japan är beredd på alla eventualiteter och vill hafva ett ord med i laget, då det gäller Kina eller Korea.

Det persiska riket säges nu vara i opplösningstillstånd. Den unge shahan har uttömd den förut värfvilda skattkammaren. Flera provinser ha bortkört de persiska guvernörerna och skickat shahan bud, att han är ovärdig att regera. En sammanstötning mellan engelska och ryska intressen i perseriket befaras äfven.

Den stora maskiniststrejken i England synes närma sig sitt slut, sedan arbetarna uppgifvit sin fordran på 8 timmars arbetsdag. Som en följd af den långa strejken hafva stora beställningar för maskinerier gifvits till firmor i Föreuta Staterna och Tyskland.

General Weyler, 'Cubas bödel', konspirerar nu i Spanien i samband med karlisterna mot landets regering. Ett par fingerade attentat har anlagts mot honom för att uppväcka folkets sympatier för honom.

Bref från allmänheten.

Bref från Warren, Minn.

I den händelse "Canadas" spalter icke äro allt för ut anlidade, så skulle det vara angenämt att få meddelade några flyktiga nyårstänkar i form af "Uncle Sams" laud. I första rummet önskas då af en tillfällig Minnesotabot ett godt nytt år till en hvar af "Canadas" många läsare. På samma gång önskas till tidsningen själf ett enkelt men ärtligt tack för dess kärkomna till till personer, som hafva lärt att värdera och uppskatta drotningsatorias rike. Man må vara viss därför, att i mera än ett hem i Fören. Staterna är tidningen "Canada", en välkommen gäst.

Åter har ett nytt år sitt inträde i 97:ans ställe, och med det samma har äfven, så att säga, en ny länk blifvit fästad vid vårt lifes kedja. Men huru är det väl möjligt att göra reflexion öfver det nya året, om vi icke låta våra tankar lå tillbaka till det gamla, som nu för alltid har försvunnit för våra blickar? Huru egendomligt, för att nu icke säga vemodsfult, kännes det icke att i vinterqväll sitta ned och låta såvål det gamla som det nya året vara föremål för några få reflexioner! Säkertligen har för många den gångna året varit ett oroligt, synnerligen för dem, som måste brottas med livets allvarliga stormar. Men det är ju just i stormens tider sanningen bevisas af den grundstats, som upplyser oss om, att "i stormen prövas ekens rot." Men det flydda året har äfven haft sina ljusa sidor. Gode grödor hafva belönat odlarens möda. Handel och industri hafva äfvenledes gifvit goda resultat. Det är godt, att glädje och sorg, storm och solskin omvexla med hvarandra på ett underbart sätt, ty därigenom komma vi i åtnjutning af mången lirdom, nyttigt att taga med såvål i livets allvarliga som i dess leende stunder.

När stormen brusar i Nordanskop, Skakar sin snöliga vinge, Mitt sinne stämde; jag harpan slog.

Men ödmjukt dess toner blott klingde!

Godt nytt år äro betydesejulla ord, som i ett nyfödt års gryningsstunder vecklas man och man emellan. Huru tydligt skall måne detta nyligen ingångna borgerliga år te sig för oss? Det vore i sanning förfärligt för oss, att söka besvara dylika frågor. Tvifvels, n komma både skuggor och dagar att skifta äfven under detta år; förvisso skola hårda stormlar mer än en gång rasa på livets oroliga haf. Men vi få äfvenledes tro, att mången ljufvig, stilla vindfåkt skall under detta år verka lugnande och välgörande på månet oroligt människ-hjarta. Gickade förhoppningar och felslagna drömmar skola säkerligen äfven i år omvåla med pånyttföda hopp och nya krafter. Måtte blott vår blick vidgas för livets allvar, så att vi, både i livets mörka och ljusa stunder, måtte kunna fatta dess djupare betydelse! Mången hjärtlig önskan närres, att 1898 må blifva ett lyckosamt år. Må den Högstes välsignelse hvilat öfver palats och hydda, öfver land och stad! Då först blifver detta år ett lyckosamt år. Må det äfven så blifva!

Må lifvet vexla från år till år, Och fort dess stunder borgtila, Dock vi äga ett hopp, som fast består.

En tro, som oss säger: Förbida! Och därför vi bleka med tro och hopp I kärlek ödmjukt mot himlen opp. X.